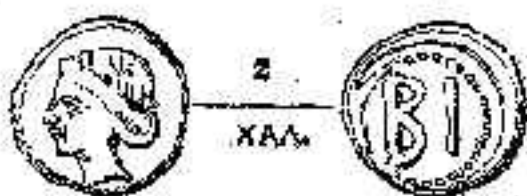

Πρό πολλῶν ἐτῶν ἀνευρέθη ἐν Κρήτῃ καὶ ἕτερον χαλκῶν νόμισμα, ἀποκτηθὲν ὑπὸ τοῦ Prokesch-Osten, ὅπερ νῦν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἐν τῷ νομισματικῷ Μουσείῳ τοῦ Βερολίνου παρ' οὗ ἠγορεύσθῃ ἡ τοῦ ρηθέντος συλλογὴ. Τὸ νόμισμα τοῦτο εἶχον ἀνευδοικέτως ἀποδῶναι εἰς τὴν Βίεννον καὶ ὑπὸ τῆς πόλεως ταύτης τὸ ὄνομα θὰ ᾔνοι βεβαίως κατατεταγμένον ἐν ἐκείνῳ τῷ Μουσείῳ. Τοῦ ἐν λόγῳ νομίσματος ὡς ἀνεκδότου κερκότητος ἐκμαγεῖον ἀδεία τοῦ συλλογέως δημοσιεύω ἐνταῦθα τὸ τε ἀπεικόνισμα καὶ τὴν περιγραφὴν.

2. Κεφαλὴ γυναικεία πρὸς ἀριστερά.

Ὅπ. BI ἐντὸς κύκλου ἐκ σφαιριδίων. Χαλ. 2

Διὰ τῆς βραχείας ταύτης δημοσιεύσεως προτίθενται κατὰ τ' ἀνωτέρω δύο νομίσματα εἰς πόλιν μὴ ἀντιπροσωπευομένην ἄχρι τοῦδε ἐν τῇ νομισματικῇ γεωγραφίᾳ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος.

Η. ΛΑΜΠΡΟΣ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

ΡΩΜΑΙΚΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

ΘΑΛΑΜΟΙ ΜΕΤΑ ΓΡΑΦΩΝ. — Ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ κ. Geffroy, διευθυντοῦ τῆς ἐν Ῥώμῃ γαλλικῆς σχολῆς, μνησθέντος ὅτι διαλυομένου τοίχου τινὸς ἐπὶ τοῦ Ἰσχυλίνου ἀνευρέθησαν πέντε ἐξ ἀγάλματα εἰς θραύσματα πεντήκοντα καὶ πλέον. Τὰ θραύσματα ταῦτα τὰ εἶχον μὲν μεταχειρισθῇ ὡς χαλκώματα εἰς τὰς ἀρμογάς τοῦ τοίχου, ἀλλ' ὁμῶς ὑπάρχει ἐλπίς ὅτι δύο τοῦλάχιστον ἀγάλματα θὰ καταστῇ δυνατόν νὰ ἀνιδρυθῶσιν. Αἱ ἐργασίαι, αἵτινες ἐγένοντο ἐπὶ τῆς δεξιᾷ ὁχθῆς τοῦ Τιβέρεως πρὸ τῆς Φαρνεσίνας πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ πλατυνθῇ ἡ κοίτη τοῦ ποταμοῦ, ἔφερον εἰς φῶς θαλάμους ἔχοντας θκυμαστάς γραφὰς φιλοτεχνηθείσας ὑπὸ τεχνιτῶν καλλιτέρων ἐκείνων οὓς ἐγνώρισεν ἡμῖν ἡ Πομπηία. Ἡ διακόσμησις ἔχει ζωνηρὰ μὲν τὰ χρώματα, κομφὸν δὲ τὸ διάγραμμα. Ἐν μεταλλοῖς παριστάνονται σκηναὶ καθημερινῶν ἀντικειμένων (genre) οὐ τῆς τυχούσης τεχνοτροπίας, τὰ πλεῖστα δ' αὐτῶν ἀπεσπάρσθησαν ἐκεῖθεν ἵνα ἀνατεθῶσιν ἐν μουσείῳ. Ἐπειδὴ δ' οἱ θάλαμοι ἦσαν πλήρεις ὕδατος ἐγένετο χρῆσις ἀντλίων καὶ αἱ σκαφαὶ ἐξακολούθησαν.

Ἐν τῷ αὐτῷ μέρει ὀλίγον πρὸς τὰ κάτω τοῦ ποταμοῦ εὐρέθησαν ὑπερμα-

γέθει· τινές πίθοι (dolia), αἵτινες ὑπενθυμίζουν τὸ Collegium vinariorum, τὸ ἱερὸν τῷ Ἑρμῇ, τὸ γνωστὸν γενόμενον ἐξ ἐπιγραφῆς περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ περελθόντος ἔτους ἀνκασκαφείσης.

ΤΑΦΟΣ ΤΥΡΡΗΝΙΚΟΣ.—Ἡ ἐφημερίς *Italie* ἀγγέλλει ὅτι ἐπ' ἐσχάτων ἀνοιγμένης ὁδοῦ μελλούσης νὰ συνδέσῃ τὸ Sant-Antimo πρὸς τὸ Montorso ὅχι μακρὰν τοῦ Poggio-Mirtelo ἀνεσκάφη τάφος τυρρηνικὸς, ἐν ᾧ ἐνεκλείοντο πολλοὶ ἀμφορεῖς καὶ ἄλλα διαφόρου μεγέθους ἀγγεῖα. Οἱ ἐπὶ τῇ σκαφῇ τεταγμένοι πιστεύουσιν ὅτι ὁ τάφος δὲν εἶνε μονήρης, ἀλλ' ὅτι πολλὰ μνημεῖα ἦσαν ἰδρυμένα ἐν τῷ χώρῳ ἐκείνῳ. Ὅθεν ἐκέλευσε τὸ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργεῖον νὰ ἐξακολουθήσωσιν αἱ ἐρευναί, αἵτινες δυνατόν εἶνε ν' ἀπολήξωσιν εἰς σπουδαῖα πορίσματα διὰ τὴν ἱστορίαν τῶν Ἑτρούσκων.

ΠΛΑΞ ΜΟΝΟΜΑΧΟΥ.—Ὁ κ. Germer-Durand ἀγγέλλει τῇ *Revue Archéologique* ὅτι οὐ μακρὰν τοῦ ἀμφιθεάτρου τῆς Νεμαύσου (Nîmes) εὗρέθη ἐνεπίγραφος πλάξ δηλοῦσα τὸν τάφον δικτυβόλου μονομάχου (retiarus), κατατεθεῖσα εἰς τὸ μουσεῖον τῆς πόλεως. Ἡ ἐπιγραφὴ κοινοῖς γράμμασι μεταγραφωμένη καὶ συμπληρουμένη ἔχει ὡς ἑξῆς: Ret(iarius) L(ucius) Pompeius pugnarum novem, n(atione) Viannensis (ἀντὶ Viennensis), an(norum) viginti quinque. Optata, conjux, d(e) s(uo) d(edit). Ἐπειδὴ δὲ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς εὗρέθησαν ἐν Νεμαύσῳ καὶ δύο ἄλλων μονομάχων ἐπιτύμβιοι ἐπιγραφαί, ἐνὸς ἀρματομάχου (essedarius) καὶ ἐνὸς μορμυλοφόρου (mirmillo), δυνάμεθα νῦν μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ τάφου τοῦ δικτυβόλου Λευκίου Πομπηίου τοῦ Οὐιεννησίου νὰ δεχθῶμεν ὀριστικῶς ὅτι ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ τῆς Νεμαύσου ἐτελοῦντο ἀγῶνες μονομάχων, ὅπερ τινὲς ἐθεώρουν τέως ἀμφισβητήσιμον.

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ ΟΡΒΙΕΤΟΥ.—Ἐν τῷ *Δελτίῳ* τοῦ καθιδρύματος τῆς ἀρχαιολογικῆς ἀλληλογραφίας (1879) ὁ κ. G. F. Gamurrini ἔχει καταχωρίσει ἄρθρον περὶ τῶν ρωμαϊκῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ Ὀρβιέτου, ἐν ᾧ διατείνεται ὅτι ἡ μὲν νῦν πόλις Orvieto κεῖται ὅπου ἡ παλαιὰ τυρρηνικὴ Volsinium, ἣν κατέσκαψεν ὁ ὕπατος Φούλουιος Φλάκκος τῷ 490 π. Χ., ἡ δὲ νῦν Bolsena ὅτι εἶνε τὸ παλαιὸν Volsinium novum. Κατὰ τοὺς χρόνους, καθ' οὓς ἡ αὐτοκρατορία ἦτο εἰς τὴν περικλήν, εἶχε σχηματισθῇ νέος συνοικισμὸς ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ ὄρους, ἐνθα ποτὲ ἔκειτο ἡ τυρρηνικὴ πόλις, ὁ νέος δ' αὗτος συνοικισμὸς ταχέως ἔνεκεν τῶν περιστάσεων ἀκμάσας προσέλαβε τὴν ἐπωνυμίαν Urbs vetus, ὅθεν τὸ ὄνομα Orvieto.

ΟΙ ΡΩΜΑΙΟΙ EN BPETANIAI. — Πολύ ἐπικινεῖται τὸ βιβλίον τοῦ κ. Henry-Charles Coote τὸ ἐν Λονδίῳ τῷ 1878 ἐκδοθὲν καὶ ἐπιγραφόμενον «The Romans of Britain». Ὁ συγγραφεὺς δέχεται ὅτι ὁ ῥωμαϊκὸς πολιτισμὸς εἰσέδυσεν εἰς τὴν Βρετανίαν βαθύτερον ἢ ὅσον κοινῶς νομίζεται, στηριζόμενος δὲ ἐπὶ τῶν ἀρχαίων πηγῶν καὶ μόνον ἐπ' ἐκείνων ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ῥωμαϊκὴ ἐπίδρασις ἐν τῇ διοικήσει μάλιστα καὶ καθ' ὅλου ἐν τῇ νομοθεσίᾳ παρέμεινεν ἰσχυρὰ ἐν Βρετανίᾳ καὶ μετὰ τὴν ἐκεῖθεν ἀποχώρησιν τῶν αὐτοκρατορικῶν λεγεώνων καθ' ἅπασαν τὴν πρώτην περίοδον τῆς γερμανικῆς καὶ τῆς σκανδιναυικῆς κατακτῆσεως καὶ ὅτι τῆς μεγάλης ταύτης ἐπιδράσεως τὰ ἴχνη δυνατὸν εἶνε νὰ διῶδῃ τις μέχρι τῶν χρόνων τῆς νορμανδικῆς κατακτῆσεως κατερχόμενος. Οἱ λόγοι, ἐφ' ὧν ὁ συγγραφεὺς στηρίζεται πρὸς ἀπόδειξιν τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος ἐπιμονῆς τοῦ ῥωμαϊκοῦ πολιτισμοῦ, τῆς *consuetudo romana*, συνοψίζονται καὶ ἐν τῷ προλόγῳ.

Σ. Κ. Σ.

ΕΙΔΗΞΕΙΣ

Κατὰ τὸν *Ποσειδῶνα* Πειραιῶς ἐν τῇ ἀνορυπτομένῃ ὑπονόμφῳ μεταξὺ τῆς Ζέας καὶ τοῦ Νηματοποιείου τοῦ κ. Δημόκα εὐρέθησαν δύο τάφοι εἰς 50 0]0 τοῦ γαλλικοῦ μέτρου βάθος κάτωθεν τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ἀμφότεροι ἐκ μαρμάρου, ἐξ ὧν ὁ εἰς εἶναι κακῶς κατεργασμένος, ὁ δ' ἕτερος ὀλίγον καλλίτερος, ἔχοντες μῆκος 2 γλ. μετ. καὶ 20 0]0, καὶ τεταγμένοι ὁ εἰς παραπλευρῶς τοῦ ἄλλου, πλὴν ἀτάκτως τοποθετημένοι.

Ἐντὸς μὲν τοῦ ἑνὸς εὐρέθη ἐκ καρυᾶς ξύλινον κιβώτιον σεσηπὸς καὶ ἐντὸς αὐτοῦ ὅστις ἀνθρώπινος. Ἐντὸς δὲ τοῦ ἑτέρου τοῦ ὀλίγον τεχνικώτερον κατεργασμένου δὲν εὐρέθη ξύλινον κιβώτιον, ἀλλ' εἰς καθρέπτῃς ὀξειδωμένος καὶ ἐν ἀλάβαστρον τεθρυλισμένον εἰς 4—5 τεμάχια.

Ὁλίγον ἀνωτέρω τῶν μνημείων εὐρέθη μία ὑδρία μαρμαρίνας 60]100 μῆκους καὶ 45]100 πλάτους ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς ὁποίας εἰσὶν αἱ λέξεις :

ΜΕΙΝΟΝΙΚΟΣ (:) ΗΓΗΞΙΠΓΗ

ΞΟΥΝΙΕΥΞ ΗΓΗΞ ΑΡΧΟΥΛΑΜΠΤΡΕΩΞ

Τὸ ὄνομα Μεινόνικος ἀνεγνώσθη προφανῶς κακῶς ὑπὸ τοῦ διατριβογράφου ἀντὶ τοῦ ἄλλοθεν γνωστοῦ *Ἀμεινόνικος*.

Κάτωθεν τῆς λέξεως *Ἀμεινόνικος* κέθεται ἀνὴρ ἐπὶ ἐδωλίου παγανόφορος ὅστις ἔχει δέσει τὴν δεξιὰν μετὰ τῆς κάτωθεν τῶν λέξεων *Ηγησιππη* ἰσταμένης γυναικός.

Τῆς ὑδρίας ἐλλείπει ἡ χεὶρ καὶ τὸ ἀνω ὀλίγον μέρος. Τὸ δὲ ἀλάβαστρον καὶ ὁ καθρέπτῃς παρεδόθησαν τῷ βοηθῷ τοῦ κ. Ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων ἡ ὑδρία μένει εἰς τὰς χεῖρας τῶν εὐρόντων, ἕως οὗ τὴν παραλάβωσιν οἱ ἀρμοδίοι.

— Ἐσχάτως ἀνεχώρησεν εἰς Τεγέαν ὁ κ. Π. Κεῖβαδίας, ἑφορος τῶν ἀρχαιοτήτων, καὶ ὁ κ. Milchhöfer, μέλος τοῦ ἐνταῦθα γερμανικοῦ ἀρχαιολογικοῦ ἰνστιτούτου, ἵνα ἐξερευνήσωσι τὸν χώρον, ἐνθα θὰ γείνωσιν ἀνασκαφαὶ ὑπὸ τοῦ ἰνστιτούτου πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ ναοῦ τῆς Ἀλαίας Ἀθηνᾶς. Αἱ ἀνασκαφαὶ αὗται προμηνύονται λίαν σπουδαῖαι, διότι θὰ ἀνευρεθῶσιν ἴσως ἔργα τοῦ διαπρεποῦς καλλιτέχνου Σκόπα.

— Κατ' ἑκθεσιν τοῦ ἐφόρου τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀνασκαφῶν εὑρέθησαν κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα τὰ ἑξῆς· «Τὸ βουλευτήριον τῶν Ἡλείων, ὅπερ ἐσφαλμένως κατ' ἀρχὰς ὠνομάσθη Λεωνίδαιον, μέρος τοῦ θριγκοῦ τοῦ Πελοπίου, ὅπερ ἦτο ἀποτετμημένον τέμενος ἐντὸς τῆς Ἀλτεως, ὅπου ἐθυσιάζετο μέλας κριὸς τῷ Πέλοπι ὑπὸ τῶν ἐνικυσίων ἀρχόντων. Ἀνευρέθησαν πρὸς τούτοις μικρὰ χάλκινα ἀγαλμάτια, ἀντιπροσωπεύοντα τὴν ἀρχικὴν τέχνην, ἐν οἷς νεανίας γυμνός, Ζεὺς γυμνός, κρατῶν ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ κεραυνόν, καθ' ἣν στιγμὴν πλήρης ὀργῆς ζητεῖ νὰ τον ἐξακοντίσῃ, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ ἀετὸν, τελευταῖον δὲ σφιγξὶ δικέφαλος, λέων καὶ γοργὼν, ἅπαντα ἀρχαῖα ἔργα, ὡς καὶ ὑπὲρ τὰ πεντακόσια ζωῶρια, ἄξεστα καὶ ἀκατέργαστα προϊόντα ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς καὶ νηπιώδους καταστάσεως. Μαρμάρινα εὐρήματα εὑρέθησαν κεφαλαί τινες καὶ τεμάχια τῶν ἀετωμάτων καὶ τῶν μετοπῶν. Τούτων ἐν, προσαρμυσθὲν τῷ Κλαυδίῳ, ἀνεπλήρωσεν ἐντελῶς τὸ ὠραιότερον τῶν ἔργων τοῦ ἀνκτολικοῦ ἀετώματος».

— Ἀνασκαφαὶ γίνονται ἀπὸ τινος ἐν Ἰταλίᾳ καθ' ἣν θέσιν ἔκειτό ποτε ἡ περίπυστος πόλις Σύδαρις. Ἐσχάτως δ' ἐγένετο κῦτόθι σπουδαία τις ἀνακάλυψις. Εὑρέθησαν δὲ ἅλα δὴ δύο ἐλάσματα χρυσοῦ φέροντα ἐπιγραφὴν ἑλληνικὴν. Ταῦτα μελετᾷ νῦν ὁ διευθυντὴς τῶν ἐν Ἰταλίᾳ ἀνασκαφῶν γερουσιαστὴς Φιορέλλης, παρ' οὗ θὰ γίνωσι προσεχῶς γνωστὰί ἀκριδέστεραι λεπτομέρειαι περὶ τοῦ εὐρήματος τούτου. Τὰ πλάσματα ταῦτα θὰ κτατεθῶσιν εἰς τὸ ἐν Νεαπόλει Ἑθνικὸν Μουσεῖον. Ἐλπίζεται ὅτι καὶ ἄλλα σπουδαῖα ἀντικείμενα θὰ εὑρεθῶσιν ἐν Συδάρει, ἥς τὴν θέσιν ἀκριβῶς ἢ ὡς ἔγγιστα κατέχει τὸ σημερινὸν χωρίον Spezzano-Albanese, ἔχον περὶ τοὺς χιλίους κατοίκους.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Αἱ ἐξετάσεις τῆς ἐν Ἀθήναις σχολῆς τῶν ἀπόρων παίδων ἔληξαν τὴν 7 Ἰουνίου. Εἰς αὐτὰς παρουσιάσθησαν 189 παῖδες ἐκ τῶν φοιτῶντων εἰς τὴν σχολὴν, ἥτοι 130 ἐκ τοῦ προκαταρχτικοῦ τμήματος οἵτινες θὰ ὑποστῶσι τὰς ἐξετάσεις τὸν Σεπτέμβριον, 20 ἐκ τῆς α' τάξεως, 22 ἐκ τῆς β' καὶ 16 ἐκ τῆς γ'. Ἡ ἐπίδοσις τῶν ἐξετασθέντων μαθητῶν ἦν μεγίστη ὡς μαρτυροῦσιν οἱ ἑλεγχοὶ καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς. Ἐκ